

get af det, der rammer de kunstneriske ophavsrettigheder, og som det er vigtigt, at vi får præciseret i lovforslaget.

Alt i alt har vi fra Socialdemokraternes side, synes vi, fået indrømmelser. Det er ikke alt, vi er tilfredse med i loven. Sådan er det, når vi vedtager love på Christiansborg: Man må give, og man må tage. Og vi synes altså, at det her lander fornuftigt, og derfor vælger vi at stemme for.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Hr. Mogens Jensen sagde, at der var ting i lovforslaget, han ikke var helt tilfreds med. Det var det, han sagde under førstebehandlingen. Det kan man da vist kalde for en underdrivelse.

Kl. 15.05

Hvis man ser på hr. Mogens Jensens tale fra førstebehandlingen, så var det jo et gennemført angreb på hele det her lovforslag, hvor hr. Mogens Jensen bl.a. sagde:

»... at regeringen vil gennemtvunge et salg af frekvenser, så hele markedet og området omdannes til et stort centraliseret, kommercielt marked. Det er klassisk borgerlig politik, der nu altså også skal udmøntes på de lokale medier. Har du penge, kan du få, har du ingen, så må du gå.«

Det var da en meget fundamental kritik, må jeg sige til hr. Mogens Jensen. Hvad er der egentlig ændret i det her lovforslag, som gør, at Socialdemokraterne nu fuldstændig har skiftet holdning?

(Kort bemærkning).

Mogens Jensen (S):

Til hr. Holger K. Nielsen kan jeg sige, at der er sket det, at vi har fået fire indrømmelser, som jeg har stået og redegjort for her tidligere. Det er det, der gør, at vi siger, at det her lovforslag og det, der kommer ud af det her lovforslag, ser altså bedre ud og giver bedre muligheder for de lokale radio- og tv-stationer, end hvis ikke vi var gået med ind og havde påvirket processen sammen med Det Radikale Venstre. Nu har vi sikret en pulje penge, der gør, at handicap-tv ikke kommer til at skulle dreje nøglen om, at studenterradiostationer og -tv-stationer ikke kommer til at skulle dreje nøglen om, og at man også stadig væk kan producere tv og radio med tilskud ude på højskolerne.

Jeg mener, det er vigtige resultater sammenholdt med de øvrige ting, vi har fået i lovforslaget, og det er den konkrete baggrund for, at vi

må sige, at ja, der er dårlige ting i det her lovforslag, men nu er der så også kommet lidt gode ting med ind i det, og derfor stemmer vi for.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Så må vi så se på, når det kommer tilbage til udvalget, hvor meget man har reddet gennem den her pulje.

Men hr. Mogens Jensen må da forklare vælgerne uden for det her hus, hvordan det her er blevet mindre kommercielt, og hvordan det er blevet mindre centralistisk.

Det er jo stadig væk sådan, at hele det her lovforslag er lagt til rette efter, at de store kommercielle aktører nu også skal ud på lokalradio- og tv-området. Passer det ikke? vil jeg spørge hr. Mogens Jensen. Passer det ikke, at man stadig væk nedlægger alle de lokale radio- og tv-nævn og lægger hele beslutningskompetencen over til et centraliseret organ? Det er jo stadig væk lige så centralistisk, lige så kommercielt, er det ikke helt korrekt?

(Kort bemærkning).

Mogens Jensen (S):

Det har hr. Holger K. Nielsen fuldstændig ret i, og det er også derfor, at hvis hr. Holger K. Nielsen læser betænkningsskildringen fra Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet, kan han se, at der klart står, at det lige præcis er en af de forudsætninger i lovgivningen her, som vi stadig væk er uenige med regeringspartierne og Dansk Folkeparti om, og som vi vil arbejde på at få ændret i forbindelse med de kommende medieforhandlinger. Så der er hr. Holger K. Nielsen og jeg ikke uenige, og det gælder også andre elementer i lovforslaget, som jeg har redegjort for.

Tilbage står altså, at med lovforslaget, som det kommer til at ligge nu efter en forhandling med Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet, gives der bedre muligheder for lokalradio- og -tv, end hvis det her lovforslag ikke havde båret Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres fingertryk.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Hr. Mogens Jensen er jo en meget god levende-gørelse af den særlige socialdemokratiske strategi, der går ud på, »at vi ikke er enige i, men vi accepterer, at ...«. Og set i lyset af det kan man se frem til medieforhandlingerne på det store område med nogen frygt og bæven for resultatet.